

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМ АКРЕДИТАЦІЇ РОЗВИНУТИХ КРАЇН

Чирук О.М, Гарсєва Ф.М.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
e-mail: chiruk196@gmail.com*

Акредитація – один зі способів підвищення та гарантування якості освіти. Заклад вищої освіти вважається акредитованим, якщо його визнано спроможним вести освітню діяльність, яка пов'язана зі здобуттям вищої освіти та кваліфікації за напрямками та спеціальностями відповідних освітньо-кваліфікаційних рівнів[1].

Мета даної роботи – вивчити зарубіжний досвід у сфері акредитації вищої освіти, новітніх тенденцій, порівняти системи акредитації розвинутих країн та можливість використання їх в Україні.

У сфері оцінки забезпечення якості освіти виокремлюють англійську, французьку, американську та інші моделі навчання[2]. Відмінності між моделями прослідковуються у таблиці 1.

Таблиця 1.

Модель	Оцінка якості	Через що реалізується	Країни у яких функціонують
Англійська	Внутрішня самооцінка, (трансформується через ввід елементів зовнішнього контролю)	Академічна спільнота вищих навчальних закладів	Великобританія, Німеччина, країни Латинської Америки
Французька	Зовнішня оцінка	Механізми атестації, акредитації та інспекції	Скандинавські країни, Латвія, Чехія, Естонія
Американська	Внутрішньо-зовнішня оцінка	Незалежні агенції	США

Акредитація у США – незалежний від держави процес. Найбільшою акредитаційною асоціацією у США є CHEA (Council for Higher Education Accreditation) – Рада акредитації вищої освіти. Ця неурядова організація була заснована 2008 р., випускає Міжнародний довідник, де міститься контактна інформація про майже 467 органів забезпечення якості освіти, акредитації та Міністерств освіти у 175 країнах світу. Організація акредитує 3000 навчальних

закладів та близько 19 000 навчальних програм у США і включає приблизно 80 акредитаторських організацій[3].

У Франції контроль за діяльністю вищих навчальних закладів (ВНЗ) здійснює Міністерство національної освіти, яке може присвоювати звання. Взаємне визнання та акредитація учених ступенів відбувається у межах Болонської системи. Державні органи формулюють цілі та найбільш важливі компоненти оцінювання.

Першим та найголовнішим етапом процедури оцінювання у Німеччині та Великобританії є самостійне дослідження навчальних закладів, а пізніше вони залучають незалежних експертів. У цих країнах активно починають вводитись елементи зовнішнього контролю освіти.

В Україні акредитація вищої освіти здійснюється Міністерством освіти та науки України. Законодавство України про вищу освіту ґрунтується на Конституції України й складається з законів України «Про освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про вищу освіту» та інших нормативно-правових актів і знаходиться повністю у компетенції держави. Це призводить до значної централізації та бюрократизації процесу акредитації вищої освіти.[3]

Отже, вивчення міжнародного досвіду є надзвичайно важливим для України, адже наша система акредитації потребує удосконалення. Проходження процедури зовнішньої оцінки ВНЗ сприятиме не тільки забезпеченню якості освітніх програм, а й підвищенню рівня надання освітніх послуг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про вищу освіту» - [Електронний ресурс]: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. *Красовська О.В.* Міжнародна акредитація освітніх програм у системі забезпечення якості вищої освіти. Збірник тез до Міжнародної конференції Реформа вищої освіти в Україні: критичні питання у сфері законодавчих та інституційних трансформацій «Київський національний університет імені Тараса Шевченка». – 2015.
3. *Козик В.В., Войцеховська В.В, Симак А.В.* Зарубіжний досвід акредитації вищої освіти для України. Збірник наукових праць Національного університету «Львівська політехніка». – 2013.
4. *Курбатов С.С.* Американська система акредитації вищих навчальних закладів. Збірник наукових праць Вища освіта України, №4. – 2016.

ПРИНЦИП НАУКОВОСТІ – ВАЖЛИВІШИЙ ДИДАКТИЧНИЙ ПРИНЦИП У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Юськевич П.П, Гарєєва Ф.М

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
e-mail:pasha.yusk@gmail.com*

Принципи навчання (дидактичні принципи, від лат. «основа, початок») – керівні ідеї, основні положення, що визначають зміст, організаційні форми та методи навчальної роботи; це певна система основних дидактичних вимог до навчання, дотримання яких забезпечує його ефективність. Принцип навчання, відображаючи якийсь один істотний аспект процесу навчання, стає підґрунтям для